PUNCT DE VEDERE

Referitor la Propunerea legislativă pentru reglementarea, autorizarea și protecția activităților de natură sexuală (L161/2026, Senat)

Domnule președinte al Comisiei Juridice a Senatului,

Subscrisele **Asociația PRO VITA București** și **Alianța Familiilor din România** sunt organizații independente, care își propun promovarea valorilor familiei precum și protecția libertății religioase, prin educație, advocacy și asistență umanitară. Ne numărăm printre organizațiile consultate în procesul legislativ intern și am intervenit în diverse litigii pe lângă instanțele naționale sau internaționale, inclusiv pe lângă Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Vă mulțumim pentru oportunitatea de **a formula prezentul punct de vedere referitor la inițiativa legislativă „Propunere legislativă pentru reglementarea, autorizarea și protecția activităților de natură sexuală”** și înregistrată la Senat sub nr. L161/2026.

1. Soluția legislativă promovată ignoră obligațiile ce revin României prin aderarea la Convenția pentru reprimarea traficului cu ființe umane și a exploatării prostituirii altuia și la Protocolul de încheiere al acesteia, adoptate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 2 decembrie 1949, transpuse în dreptul intern prin Decretul nr. 482/1954. Observăm că, în conformitate cu art. 25 din Convenție, denunțarea de către o parte nu poate fi făcută decât printr-o notificare scrisă, adresată Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, denunțarea urmând să intre în vigoare, pentru partea interesată, la un an după data la care ea a fost primită de către Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite. Totodată, potrivit art. 34 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, încetarea valabilității unui tratat urmează procedura prevăzută pentru intrarea în vigoare a acestuia.

Niciuna dintre aceste condiții nu a fost, în prealabil, îndeplinită, ca atare obligațiile rezultate ca stat-parte la Convenție sunt în vigoare.

2. Potrivit art. 1 alin. (3) din Constituția României,

„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate".

Considerăm că prin legalizarea prostituției se lezează, pe de o parte, valoarea consacrată constituțional a demnității umane prin promovarea promiscuității sexuale, iar, pe de altă parte, libera dezvoltare a personalității, printr-o formă de sclavagism modern. În același sens, amintita Convenție ONU din 1949 este explicită în sensul încercării de limitare a acestui flagel, considerând că prostituția și relele care o însoțesc, printre care traficul cu ființe umane, sunt incompatibile cu demnitatea și valoarea persoanei umane și pun în pericol bunăstarea individului, familiei și comunității.

3. Legalizarea prostituției trebuia analizată și din prisma necesității respectării principiilor altor instrumente foarte importante în domeniul drepturilor omului, precum:

- Convenția (1979) asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei;
- Protocolul de la Palermo (2000) privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate;
- Convenția pentru Drepturile Copilului și Protocolul adițional;
- Convenția europeană privind lupta contra traficului de ființe umane;
- Pactul Internațional privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale;
- Pactul Internațional privind drepturile civile și politice;
- Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Din conținutul propunerii legislative rezultă că inițiatorii nu au respectat în niciun fel această obligație, ce le revine potrivit prevederilor art. 7 alin. (31) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, de a efectua evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

4. Potrivit propunerii legislative L161/2026, „activitățile de natură sexuală" ar urma să se desfășoare independent, ca persoană fizică autorizată, ceea ce ar presupune încheierea unor acte juridice civile. În legătură cu aceasta, menționăm că legislația care reglementează cauza actului juridic civil, drept condiție de fond esențială de validitate, alături de capacitate, consimțământ și obiect, stipulează că aceasta (cauza) trebuie să îndeplinească următoarele condiții în mod cumulativ: să existe, **să fie licită și să fie morală**. Referitor la această ultimă condiție, art. 1236 din Codul civil prevede că **o cauză este ilicită când este contrară legii și ordinii publice,** și că **este imorală atunci când este contrară bunelor moravuri**.

Morala publică și bunele moravuri sunt valori fundamentale, consacrate de Constituția României. **Considerăm de domeniul evidenței că soluția legislativă promovată încalcă aceste principii**.

5. Dispozițiile art. 213 din Legea nr. 286/2009 - Codul penal reglementează infracțiunea de proxenetism în sensul următor:

> „(1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi."
>
> „(4) Prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul."

Referitor la acest aspect, menționăm că valorile sociale care constituie obiectul infracțiunii și, totodată, obiectul ocrotirii juridice pe care legiuitorul urmărește să o realizeze prin incriminarea și sancționarea penală a proxenetismului sunt relațiile sociale ce privesc conviețuirea socială, care sunt condiționate de comportamentul normal al oamenilor în ceea ce privește intimitatea în viața sexuală și, implicit, bunele moravuri.

În același sens, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa (Decizia nr. 108/1995) statuează expres că:

> „Interzicerea explicită prin Constituție a manifestărilor obscene, contrare bunelor moravuri, obligă pe legiuitor să elaboreze norme speciale prin care să se asigure realizarea în fapt a acestei interziceri și apărarea valorilor sociale puse în pericol prin nesocotirea ei (...). Reglementările din dreptul nostru intern cu privire la recunoașterea moralei publice ca valoare socială fundamentală, la necesitatea și la modul de apărare a acesteia prin mijloace de drept penal sunt în concordanță cu reglementările cuprinse în tratatele și convențiile internaționale privitoare la drepturile omului. Toate aceste documente prevăd că drepturile și libertățile omului nu pot fi îngrădite, în exercitarea lor, decât de necesitatea apărării altor valori fundamentale, între care și morala publică. Astfel, în art. 29 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului se prevede că 'în exercitarea drepturilor și a libertăților sale, fiecare om nu este supus decât numai îngrădirilor stabilite prin lege, exclusiv în scopul de a asigura cuvenita recunoaștere și respectare a drepturilor și libertăților altora și ca să fie satisfăcute justele cerințe ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale într-o societate democratică'".

Prin urmare, art. 213 din Codul penal dă eficiență prevederilor constituționale ale art. 26 alin. (2) și art. 30 alin. (7), precum și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, interzicând, sub sancțiune penală, întreținerea de acte sexuale cu persoane diferite în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

6. Apreciem că propunerea legislativă încalcă, de asemenea, art. 26 alin. (2) din Constituție (ale cărui prevederi sunt reluate la art. 60 din Codul civil), conform căruia „Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri".

Prin Decizia nr. 21/2002, Curtea Constituțională a constatat că incriminarea și sancționarea faptelor de prostituție și de proxenetism, în Codul penal de la 1968, reprezintă și îndeplinirea obligației asumate de statul român prin Decretul nr. 482/1955 de aderare la Convenția pentru reprimarea traficului cu ființe umane și a exploatării prostituirii altuia și la Protocolul de încheiere, adoptate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 2 decembrie 1949, care prevede că părțile la această convenție decid pedepsirea oricăror persoane care ademenește, atrage sau îndeamnă, în vederea prostituării, o altă persoană, chiar cu consimțământul acesteia, sau care exploatează prostituția altei persoane, chiar cu consimțământul acesteia.

7. Ca apreciere de **ordin general, prostituția constituie în întreaga lume un factor de imoralitate care conduce la degradarea ființei umane, la eșecul civilizației**; ea aduce atingere vieții sociale, iar, **prin modul nenatural de manifestare, contrar vieții de familie, lezează valorile fundamentale ale acesteia**.

Se poate observa din experiența relativ îndelungată a altor state că legalizarea conduce la creșterea fenomenului infracțional, din toate punctele de vedere, în zona în care au loc aceste activități.

De asemenea, nu există motive nici pentru a se crede că adoptarea soluției normative propuse de prezenta propunere legislativă ar putea să pună capăt abuzului asupra femeii ci, dimpotrivă, abuzul sexual ar deveni, pe cale de consecință, legal.

Prostituția nu este o meserie care să poată asigura o viață normală unei femei. Pentru femeile implicate în prostituție, în general sărace, fără educație și fără prea multe mijloace de existență, bordelul reprezintă o groapă comună. Experimentele sexuale la care sunt supuse fetele care se prostituează le afectează iremediabil sănătatea psihică și somatică, le de-socializează și, prin stigmatul inevitabil, le fac incapabile de a intra într-o viață socială și familială normale.

8. În legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, la art. 7 alin. (1) se prevede că

> „Statul român recunoaște cultelor rolul spiritual, educațional, social-caritabil, cultural și de parteneriat social, precum și statutul lor de factori ai păcii sociale",

iar la alin. (2) al aceluiași articol, faptul că

„Statul român recunoaște rolul important al Bisericii Ortodoxe Române și al celorlalte biserici și culte recunoscute în istoria națională a României și în viața societății românești”.

La art. 9 alin. (3) și art. 10 alin. (7) ale aceluiași act normativ, se specifică faptul că

„Autoritățile publice cooperează cu cultele în domeniile de interes comun și sprijină activitatea acestora”,

respectiv că

„Statul sprijină activitatea cultelor recunoscute și în calitate de furnizori de servicii sociale”.

Este de notorietate faptul că, prin programe îndreptate către protecția femeii în fața traficului de persoane și a destrămării familiei, ca urmare a prostituției unuia din membri, cultele religioase au întreprins și desfășoară în continuare numeroase proiecte în vederea combaterii acestor fenomene, iar, prin studii și anchete sociale, au arătat efectele negative ale legalizării acesteia.

Ca urmare, cultele, prin pozițiile oficiale exprimate public, în cursul dezbaterii propunerii legislative L161/2026 dar și anterior, în mod repetat, **s-au pronunțat împotriva proliferării fenomenului prostituției,** iar ca furnizori de servicii sociale stabile și dinamice, au evidențiat inclusiv aspectele incidente cu caracter negativ privitoare la prostituție și fenomenele infracționale conexe.

CONCLUZIE

Pentru motivele arătate mai sus, considerăm că reglementarea, astfel cum este propusă prin L161/2026, a „activităților de natură sexuală” este incompatibilă cu demnitatea umană și drepturile fundamentale ale omului și trebuie respinsă sau retrasă din circuitul legislativ.

Cu stimă,

Petre Costea – Președinte, Alianța Familiilor din România

Bogdan Stanciu – Președinte, Asociația PRO VITA (București)

ANEXĂ. *În cele ce urmează supunem atenției dvs. o analiză detaliată a modelului aboliționist (suedez) de combatere a prostituției, care poate constitui un punct de plecare pentru orice viitoare reglementare a fenomenului prostituției în România.*

ANEXĂ

Analiza modelului suedez (aboliționist) de combatere a prostituției, în contextul încercărilor de reglementare a prostituției în România

Nu dărâma niciodată un gard până când nu știi motivul pentru care a fost pus

– G. K. Chesterton

Termenul „aboliționism” în contextul reglementării prostituției se referă la o strategie de eradicare a acestui fenomen, considerat indezirabil din anumite rațiuni. Principalul model aboliționist la nivel internațional este „modelul suedez”, reglementat prin Legea privind cumpărarea de servicii sexuale (Lag om förbud mot köp av sexuell tjänst - Sexköpslagen), adoptată în 1999. Acesta nu este o reglementare unică, ci un pachet evolutiv de politici publice care include:

1. Sancționarea cumpărării de servicii de prostituție, pentru combaterea cererii, și dezincriminarea ofertei/vânzării, ca strategie de reducere a fenomenului.
2. Adaptarea digitală (2025) – extinderea reglementării la serviciile sexuale interactive online (live-cams, conținut personalizat etc.), intrată în vigoare la 1 iulie 2025.
3. Componenta de sprijin social – programe de abandonare a prostituției (de „ieșire din prostituție”), finanțare pentru victime și integrare în strategia națională împotriva violenței asupra femeilor.

Modelul suedez reprezintă una dintre cele mai influente abordări contemporane în politica privind prostituția la nivel european și internațional.

Analiza de mai jos se bazează pe evaluări oficiale guvernamentale, rapoarte GRETA (Grupul de Experți ai Consiliului Europei privind Acțiunea împotriva Traficului de Persoane), studii academice independente, rezoluții ale Parlamentului European și date empirice actualizate până în mai 2026.

Definiție și principii fundamentale

Modelul suedez se bazează pe următorul raționament ideologic: prostituția este văzută ca formă de violență structurală împotriva femeilor, nu ca „meserie” sau serviciu liber consimțit.

Cererea formulată de bărbați este considerată rădăcina problemei; oferta (venită de la persoane vulnerabile) este consecința inegalității de gen, sărăciei și traumei.

Strategia a fost codificată într-o lege în anul 1999, când Suedia a fost prima țară care a decis să pedepsească cererea - cumpărătorul de sex, cu până la 1 an închisoare (de obicei amenzi penale a câte 50 de zile-amendă) ci nu persoana care vinde „serviciile".

Legea a fost integrată în politicile mai largi și face parte din strategia națională de egalitate de gen și combatere a violenței împotriva femeilor.

Scopul pe termen lung al abordării este abolirea industriei sexuale, prin reducerea semnificativă a cererii.

Principiile cheie ale modelului suedez, confirmate în evaluări oficiale:

- Dezincriminarea ofertei de prostituție, dar incriminarea cererii și a terților (proxeneții).
- Sprijin social activ pentru ieșirea din prostituție, consiliere, formare profesională, ajutor financiar, campanii de conștientizare și prevenție.
- Schimbarea normativă determină schimbare de percepție publică, pentru ca prostituția să devină inacceptabilă social.

Temeiul de drept al acestui model este **Convenția ONU din 1949** pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatării prostituirii semenilor (la care și România a aderat prin Decretul nr. 482/1954), Convenția din 1979 asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei - CEDAW (art. 6) și Protocolul de la Palermo din anul 2000 privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (art. 9 alin. 5).

Rezultate empirice

În Suedia, de la legiferare (1999) și până în 2026, conform evaluărilor guvernamentale (SOU 2010:49, rapoarte 2015 ale Consiliului Administrativ Stockholm, monitorizări ulterioare), au fost remarcate următoarele rezultate:

- Prostituția de stradă s-a redus cu aprox. 50 % (de la niveluri pre-1999 comparabile cu Danemarca/Norvegia la niveluri de 3 ori mai mici).
- Cererea a scăzut semnificativ; procentul bărbaților care au cumpărat servicii sexuale a scăzut de la 13,6 % (1995) la 7,7–8 % (2014).
- Se manifestă un efect de descurajare a traficului de ființe umane. Rețelele criminale au evitat Suedia; numărul femeilor străine în prostituție a crescut mai puțin decât în țările vecine (rapoarte GRETA: combinația cu legi anti-proxenetism face țara mai puțin atractivă).
- Prostituția indoor/online a crescut odată cu digitalizarea generală, dar nu a compensat scăderea de pe stradă (ultima evaluare în 2010).

- Legea a schimbat percepția socială; prostituția nu mai este „normalizată”. Susținerea pentru lege a crescut de la ~30 % la ~70–85 % (femei 85 %, bărbați 60 %).
- Un efect secundar pozitiv secundar interesant este cel asupra căsătoriei (studiu 2026): reducerea prostituției ca „substitut sexual” a crescut ratele de căsătorie și a scăzut divorțurile în anumite grupuri.
- Date comparative (rapoarte GRETA, UNODC, OSCE, Europol) arată că țările care aplică „modelul suedez” au rate mai mici de prostituție vizibilă și trafic raportat față de țări unde prostituția este legală (Germania, Olanda, Noua Zeelandă).
- Date recente, din 2021–2025, de la Agenția pentru Egalitate de Gen raportează creșterea identificării victimelor traficului (684 cazuri în 2024), dar atribuie acest lucru îmbunătățirii detectării, nu creșterii fenomenului. Totodată, au fost finanțate suplimentar cu 10 milioane SEK, în 2025, programele de „ieșire” în sprijinul victimelor prostituției și traficului sexual.

În 2025, Suedia a extins legea la servicii sexuale online (inclusiv conținut creat la comandă) – o adaptare la digitalizare. Pentru o analiză detaliată, v. capitolul următor al prezentului document.

Critici

Modelul suedez reflectă o perspectivă feministă, dialectică, evită judecățile de valoare referitoare la prostituție și consideră toate prostituatele „victime ale bărbaților” și ale industriei sexuale. Din punctul de vedere al autorilor prezentului document, **prostituția, chiar atunci când este voluntară, este incompatibilă cu demnitatea umană și drepturile fundamentale ale omului. Abordarea ar trebui nu doar să pedepsească aspru proxenetismul și cererea de sex, dar nu poate evita nici sancționarea, evident proporțională, a ofertei de prostituție voluntară. Trebuie, în opinia noastră, să fie păstrat stigmatul societății asupra acestui fenomen.**

La cealaltă extremă, criticile aduse de organizațiile de „sex workers” (așa cum este denumită în limbaj corect politic prostituția), de organizații ca Amnesty International precum și în unele studii academice arată că fenomenul s-a deplasat spre underground: prostituția se mută din stradă în apartamente și online și devine mai greu de monitorizat dar și mai riscant pentru „ofertante”. Așadar, reducerea vizibilă pe stradă nu înseamnă neapărat reducere globală, spun criticii.

Unele studii (*Levy & Jakobsson*, 2014; *Vuolajärvi*, 2022) raportează o creștere a violenței asupra prostituatelor sau a riscurilor (96 % din respondenți în cercetarea LSE au considerat că legea îi face mai vulnerabili). În Norvegia/Franța, rapoarte Pro Sentret/Médecins du Monde notează o creștere temporară a violenței, post-adoptare. Evaluările suedeze nu găsesc însă o creștere clară a violenței.

Totodată, criticii arată că femeile prostituate evită poliția din frica de deportare (în cazul imigrantelor) sau pierderea custodiei copiilor, ceea ce duce la o sub-raportare a abuzurilor.

Adoptare internațională și comparații cu alte modele

„Modelul suedez" a fost adoptat în Norvegia, Islanda, Canada, Franța, Irlanda, Israel, Irlanda de Nord. Rezultatele au influențat diverse rezoluții politice în UE (v. raportul „Honeyball" al Parlamentului European din 2014, rezoluția 2022/2139 a aceluiași – cu voturi divizate, dar în general cu sprijin pentru reducerea cererii de prostituție conform modelului suedez).

Pentru comparații cu alte forme de reglementare (legalizare, respectiv dezincriminare completă), vezi tabelul de la finalul prezentului document.

Implicații pentru România

Propunerea legislativă analizată în preambul, ***Propunere legislativă pentru reglementarea, autorizarea și protecția activităților de natură sexuală*** **- înregistrată sub nr. L161/2026 la Senatul României (în cele ce urmează, L161)** promovează un model de reglementare care stimulează cererea, adică exact opusul modelului suedez. Pentru motivele arătate deja, această abordare este explicit indezirabilă.

Avizele primite la această propunere legislativă din partea Guvernului, a Consiliului Economic și Social, Consiliului Legislativ, precum și raportul Comisiei juridice a Senatului, resping această abordare și invocă explicit incompatibilitatea cu demnitatea umană (art. 1 alin. (3) din Constituția României), obligațiile din Convenția 1949 și CEDAW dar și riscul de creștere a traficului și a exploatării (35 % din victimele identificate intră sub controlul traficanților prin „oferte de prostituție").

Modelul aboliționist/suedez oferă o alternativă concretă: fără legalizare, dar cu reducerea cererii și sprijin pentru abandonarea/ieșirea din prostituție. El ar răspunde direct unor critici din avizele precizate, precum lipsa corelării cu Codul penal; incoerență normativă; absența evaluării impactului asupra drepturilor fundamentale etc.

Riscurile principale sunt cel de deplasare online/transfrontalieră, ceea ce presupune necesitatea unei adaptări, ca în Suedia 2025, precum și lipsa unor programe de „ieșire".

Un punct forte al eventualei aplicări a modelului aboliționist este acela că prin reducerea cererii, se reduce presiunea asupra copiilor, care constituie 40–55 % din victimele traficului în România.

Apreciem că, din perspectiva dreptului internațional și a valorilor constituționale românești, modelul suedez oferă o direcție ***mai*** **compatibilă** cu obligațiile României decât reglementarea propusă prin L161. Însă, considerăm că **abordarea ideală ar fi aceea care să combine**

elementele de succes ale modelului suedez cu o perspectivă moral-conservatoare explicită,
/adică să vizeze nu doar reducerea fenomenului ci și păstrarea stigmatului societății asupra acestui fenomen. Pentru aceasta, pe lângă pedepsirea aspră a proxenetismului, traficului și cererii de sex și existența unor programe coerente de sprijin pentru ieșirea din prostituție, trebuie sancționată, evident în mod proporțional, și prostituția voluntară. Provocarea majoră în abordarea propusă este, bineînțeles, distingerea justă între prostituția voluntară și cea forțată / exploatare.

Notăm totodată că experiența oferită de aplicarea vechilor (anterioarelor) Coduri penale a dovedit inabilitatea autorităților de a curma acest fenomen pe seama sancționării exclusiv a femeilor prostituate voluntar și a lipsei programelor coerente de sprijin pentru abandonarea prostituției.

Concluzie: o viziune aboliționistă, seculară, cu rezultate bune

„Modelul suedez" reprezintă o abordare aboliționistă și feministă, care țintește cererea ca motor al exploatării. După 27 de ani de la adoptare, plus amendamentele privind prostituția digitală adoptate în 2025, modelul a demonstrat prin evaluări oficiale reducerea prostituției vizibile, descurajarea traficului și schimbarea normelor sociale. Succesul depinde de implementarea riguroasă, finanțare pentru serviciile de sprijin și adaptare la formele noi (online). Din păcate, într-o abordare tipică pentru statele puternic secularizate, pachetul legislativ cunoscut ca „modelul suedez" evită orice conotație moralizatoare sau judecată de valoare referitoare la vânzarea voluntară a trupului uman.

Analiza impactului digitalizării asupra industriei sexuale, prostituției, traficului de persoane și a politicilor publice (context românesc și internațional, 2024–2026)

În ultimele aproape 2 decenii, digitalizarea (prin platforme online, site-uri de escort, live-cams, rețele sociale, aplicații de dating, criptomonede și inteligență artificială - IA) a transformat radical fenomenul prostituției și al exploatării sexuale. Nu mai este vorba doar de „stradă sau bordel", ci de o piață globală, anonimă, scalabilă și extrem de profitabilă. Cumpărarea de servicii sexuale nu mai necesită contact fizic.

Având în vedere aceste realități, în 2025, Suedia a adoptat o modificare majoră la legea sa de combatere a prostituției (Prop. 2024/25:124, intrată în vigoare 1 iulie 2025) prin care incriminează plata pentru acte sexuale interactive/remote: live-cams, conținut personalizat

(custom videos) etc. în scopul reducerii cererii chiar și în mediul digital. Legislația nu afectează conținutul preînregistrat (non-interactiv).

1. Transformarea structurală a industriei: de la fizic la digital („gig economy" al sexului)

- Accesibilitate explozivă a cererii: Platformele au democratizat consumul – orice bărbat cu un smartphone poate accesa conținut sexual personalizat (live, custom video, chat) fără riscuri fizice. OnlyFans și similarele au generat miliarde de dolari anual; cererea a crescut exponențial post-pandemie (2020–2025).
- Ofertă diversificată: Vânzătoarele („creatoarele de conținut") pot lucra independent, din casă, fără proxeneți tradiționali. Se estimează că milioane de persoane (majoritar femei tinere) generează venituri din conținut erotic digital.
- Nuanță: Aceasta creează iluzia de „autonomie" și „consimțământ liber", dar realitatea este mai complexă – multe persoane intră în această ocupație din vulnerabilitate economică, datorii sau presiune socială.

Date românești (ANITP 2025): Internetul joacă un rol major în recrutare (în special „lover-boy" via rețele sociale pentru minori). Exploatarea sexuală rămâne dominantă, iar mediul online facilitează 35–40 % din cazurile noi de trafic identificate.

2. Impact economic și de piață

- Profituri masive pentru platforme: acestea rețin ~20 % din încasări; creatorii independenți câștigă mai mult decât în stradă, dar sunt dependenți de algoritmi și de cererea clienților.
- Precaritate: Venituri fluctuante, lipsă de protecție socială, taxe pe venituri.
- Stimularea cererii globale: Digitalizarea face prostituția „invizibilă" și accesibilă 24/7, crescând consumul (inclusiv din România).
- Implicație pentru modele politice:
- Modelul suedez: Suedia a extins legea anti-cumpărare la online (iulie 2025) – interzice plata pentru conținut personalizat/live, dar permite conținut preînregistrat non-personalizat.
- Model de legalizare/reglementare (cum propune L161/2026): Focalizat pe PFA fizice și spații autorizate (200 m distanță de școli etc.). Nu abordează adecvat online-ul și naște un vid normativ (activitățile digitale rămân neautorizate sau ilegale, dar greu de controlat).

3. Impact social, sanitar și psihologic

Siguranță aparentă contra siguranță reală:

- Pro: screening clienți online, evitare violență fizică imediată.
- Contra: hărțuire, doxxing, deepfakes/AI non-consensuale, presiune pentru conținut tot mai extrem. Studii (2024–2025) arată rate ridicate de traume psihice, izolare, dependență de validare online.

- Sănătate publică: Risc contractare BTS mai scăzut (fără contact), dar creștere a consumului de substanțe, burnout și probleme mentale. Controale medicale periodice (prevăzute în L161) devin irelevante pentru online.
- Stigmatizare și inegalități: Platformele amplifică inegalitățile (migrante, femei sărace, minori mai vulnerabili la grooming online).

Date ANITP/GRETA 2025: Recrutarea online a crescut; minorii (40–55 % din victime în RO) sunt țintiți via social media. Digitalizarea face identificarea victimelor mai dificilă (apar ca „lucrători independenți").

4. Impact asupra traficului de persoane și criminalității organizate

- Facilitare masivă: Traficanții folosesc rețele sociale, dating apps, crypto și dark web pentru recrutare, control și plată. UNODC/GRETA (2025) arată că „Tehnologia a devenit principalul vector de exploatare sexuală".
- Date empirice: Creștere cu 16% a victimelor în România 2025 vs. 2024; exploatare sexuală dominantă, cu online-ul jucând rol cheie. La nivel global, 58% din victime sunt exploatate intern, dar digitalizarea amplifică scara.

Nuanță critică: Legalizarea fizică (așa cum propune inițiativa legislativă L161) nu reduce, ci poate normaliza cererea, care migrează online și spre un trafic hibrid (fizic + digital).

5. Impact juridic și de politici publice – adaptări necesare

- Provocări pentru aplicare: Codul penal (art. 213, privind proxenetismul) devine greu de aplicat online; autorizațiile pentru persoane fizice autorizate prevăzute de propunerea L161 lasă un gol enorm în ce privește conținutul digital.
- Modelul suedez (abolиționist) ca soluție adaptată: Suedia demonstrează că se poate extinde incriminarea cererii la mediul online, fără a pedepsi suplimentar vânzătorii de sex. Repetăm **că România, ca parte la Convenția ONU 1949, CEDAW și Protocolul Palermo, are obligații de a descuraja cererea (art. 9 alin. 5 Palermo).**

Nuanțe:

- IA/deepfakes/RV: Conținut generat artificial vs. Conținut real – legea românească trebuie actualizată urgent (similar propunerilor din 2026 pentru protecția copiilor în mediul online).
- Platformele internaționale operează global; România nu poate reglementa unilateral.

6. Implicații pentru L161/2026

Propunerea este focalizată pe autorizații fizice, controale medicale, distanțe și ignoră digitalizarea dominantă. Ar crea incoerențe normative (conflict cu Codul Penal, lipsă corelare cu legislația online) și ar stimula migrația spre online necontrolat – exact opusul obiectivelor declarate (prevenire trafic, protecție).

Concluzie

Digitalizarea a amplificat cererea de prostituție, a făcut recrutarea mai ușoară pentru traficanți și a creat un mediu hibrid, fizic-digital, extrem de dificil de reglementat. Ea oferă iluzia autonomiei pentru unii, dar agravează exploatarea structurală pentru majoritate (femei vulnerabile, minori). Conținutul generat de IA sau preînregistrat rămâne legal; este o delimitare importantă, dar greu de aplicat în practică (cum se dovedește „interactivitatea”?).

Comparație: Modelul aboliționist vs legalizare vs dezincriminare totală

Criteriu	**Model aboliționist** **Suedia 1999, adaptare digitală în 2025**	**Legalizare** **Germania 2002, Olanda, propunerea legislativă L161/2026**	**Dezincriminare totală** **(Noua Zeelandă 2003, unele state australiene)**
Cadru legal principal	Incriminarea **cererii** (cumpărarea de servicii sexuale); dezincriminarea ofertei; proxenetismul rămâne infracțiune. Extindere în 2025 la servicii interactive online.	Autorizare PFA / bordeluri; controale medicale; distanțe minime; publicitate reglementată.	Eliminarea infracțiunilor specifice prostituției (vânzare, cumpărare, proxenetism). Rămân doar reguli generale (consimțământul, protecția minorilor, traficul).
Incriminarea cererii	**Da** – amendă sau până la 1 an închisoare (extins online 2025).	**Nu,** clienții sunt consumatori legali.	**Nu,** complet dezincriminat.
Incriminarea ofertei	**Nu** – tratați ca victime.	**Nu** (dacă sunt autorizate).	**Nu**.
Incriminarea proxenetismului / terților	**Da** – strict (inclusiv chirie de spațiu, publicitate, profit).	**Limitat** – doar dacă implică constrângere; bordelurile legale sunt permise.	**Nu** (dacă e consensual); doar exploatarea este pedepsită.
Impact asupra cererii	**Reducere semnificativă**	**Creștere** – piață legală stimulează cererea (Germania: +30–50 % post-2002).	**Creștere** – cerere ridicată, normalizare.

Criteriu	Model aboliționist Suedia 1999, adaptare digitală în 2025	Legalizare Germania 2002, Olanda, propunerea legislativă L161/2026	Dezincriminare totală (Noua Zeelandă 2003, unele state australiene)
Impact asupra traficului de persoane	**Reducere / descurajare**	**Creștere** – piețele legale devin acoperire pentru trafic (Olanda: 5000–8000 victime/an; Germania: complexitate mare).	**Creștere moderată** – trafic persistent; mai greu de monitorizat.
Siguranța și violența asupra prostituatelor	**Mixt**: reducere generală a violenței prin reducerea cererii, dar deplasare underground/online.	**Negativ**: controalele medicale nu elimină violența (41 % agresiuni raportate în Olanda/Germania).	**Pozitiv pe termen scurt**: mai multă siguranță prin negociere deschisă, dar cererea mare crește expunerea.
Sănătate publică	Controale medicale voluntare + programe de ieșire; focus pe prevenție prin reducerea cererii.	Controale medicale obligatorii; teoretic mai bine monitorizat.	Acces liber la servicii medicale; mai puține bariere, dar fără stimulent structural pentru ieșire.
Impact economic / fiscal	Venituri mici la buget (cerere redusă); costuri pentru programe de ieșire.	**Venituri** la buget (taxe, autorizații); dar costuri administrative ridicate.	Venituri fiscale moderate; mai puține costuri de aplicare a legii.
Norme sociale și stigmatizare	**Schimbare majoră**: prostituția devine inacceptabilă social (susținere publică 70–85 %).	**Normalizare**: prostituția devine „meserie” legală → reducere stigmat, dar acceptare societală a exploatării.	**Normalizare**: cel mai puțin stigmat, dar risc de comercializare a corpului.
Adaptare la digitalizare (2025–2026)	**Proactivă** – extindere explicită în 2025 la live/personalizat online.	**Slabă** – focalizată pe fizic; online rămâne în zona gri sau necontrolat.	**Foarte slabă** – dezincriminarea totală nu abordează cererea online.

Criteriu	**Model aboliționist** **Suedia 1999, adaptare digitală în 2025**	**Legalizare** **Germania 2002, Olanda, propunerea legislativă L161/2026**	**Dezincriminare totală** **(Noua Zeelandă 2003, unele state australiene)**
Suport pentru ieșire / reintegrare	**Puternic** – programe finanțate, consiliere, formare profesională (parte din strategie anti-violență).	**Slab / inexistent** – focus pe autorizații, nu pe ieșire.	**Variabil** – servicii generale, dar fără pachet dedicat.
Compatibilitate cu obligații internaționale	**Înaltă** – aliniat cu Convenția ONU 1949, CEDAW art. 6, Protocolul Palermo art. 9(5), rezoluții PE 2014/2023.	**Scăzută** – contravine Convenției 1949 și CEDAW (stimulează cererea).	**Medie** – dezincriminează victimele, dar nu descurajează cererea (contrar Palermo).
Exemple de țări și rezultate	Suedia (1999), Norvegia (2009), Franța (2016), Islanda, Canada. Reducere cerere + trafic descurajat.	Germania, Olanda, Austria, Elveția. Creștere trafic + violență sistemică (rapoarte CATW, GRETA).	Noua Zeelandă (2003). Siguranță presupus mai bună pentru prostituate, dar trafic persistent.
Implicații pentru România (în contextul propunerii L161/2026)	**Alternativă potențială**. Răspunde direct criticilor la L161/2026, **dar nu și criticilor referitoare la moralitate**.	**Modelul propus în L161/2026** – incoerență cu Codul penal, creștere trafic și conflict cu obligațiile internaționale.	**Nu este propus** – ar elimina orice control asupra cererii, incompatibil cu valorile constituționale românești.